

عنوان مقاله:

حبسیه و نمود آن در اشعار فرخی یزدی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 28 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

اکرم حسین نام - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

حبسیه یا زندان نامه یکی از اقسام شعر غنایی است و آن شعری است که شاعر در زندان و سختی های روزگار حبس خود سروده است، و از آزادی از دست رفته ی خود شکایت میکند. گاهی عنوان مرثیه و حسب حال و شکایت بر آن اطلاق میشود و چون از احساسات پاک و بی آلایش اما سرکوفته و زخم خورده مایه میگیرد، عموماً ساده و بی تکلف است. زندان نامه به دو قسم حسب حالی و غیر حسب حالی (پوزش نامه) تقسیم میشود. در حبسیه های متاخر مضامین جدیدی چون: نکوهش استبداد، احترام به قانون، و آزادی در مفهومی متفاوت دیده می شود. فرخی یزدی تنها شاعری است که در طول تاریخ جهان برای دفاع از آزادی لبانش را میدوزند و به خاطر این عقیده که مردم خود میتوانند سرنوشت خود را تعیین و آزاد زندگی کنند، سال های زیادی را در زندان می گذرانند. او طرحی نو در غزل میافکند و آن را از محدوده ی شمع و گل و پروانه و بلبل خارج میکند

کلمات کلیدی:

حبسیه (زندان نامه)، آزادی، زندان، فرخی یزدی، شعر فارسی معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753356>

